

هوش مصنوعی یا انسان؛ کدام یک قاضی بهتری هستند؟

قرار است هوش مصنوعی در آینده جایگزین بسیاری از مشاغل انسانی شود، اما آیا وکلا و قضات نیز جزو آنها خواهند بود؟

قرار است هوش مصنوعی در آینده جایگزین بسیاری از مشاغل انسانی شود، اما آیا وکلا و قضات نیز جزو آنها خواهند بود؟

به گزارش ایسنا و به نقل از آی ای، در این گزارش به بررسی این می پردازیم که تاکنون در کجا از هوش مصنوعی در سیستم های قضایی استفاده شده است و در مورد این بحث می کنیم که آیا این نقش باید اضافه شود؟ آیا ممکن است، یا آیا باید یک هوش مصنوعی ساخته شود که بتواند در مورد یک انسان زنده قضاوت کند؟ در حال حاضر چگونه از هوش مصنوعی در سیستم های قضایی استفاده می شود؟

باور کنید یا نه، هوش مصنوعی و برخی الگوریتم های پیشرفته در حال حاضر در بسیاری از سیستم های قضایی در سراسر جهان به طور گسترده مورد استفاده قرار می گیرند. به عنوان مثال در ایالات مختلف آمریکا، الگوریتم های پیش بینی در حال حاضر برای کمک به کاهش بار سیستم قضایی استفاده می شوند.

دادگاه های سراسر ایالات متحده برای کاهش تعداد زندانی ها بدون خطر افزایش جرم در سطح جامعه به ابزارهای خودکارسازی بررسی کارآمد و ایمن پرونده ها متوسل شده اند.

ادارات پلیس آمریکا برای دستیابی به این هدف از الگوریتم های پیش بینی کننده برای مستقر کردن و به کارگیری نیروهای خود به طور مؤثر استفاده می کنند. با تغذیه این سیستم ها توسط آمار جرم و جنایت های گذشته و فناوری های دیگری مانند فناوری تشخیص چهره، امید می رود این سطح از خودکار سازی به بهبود اثربخش منابع انسانی کمک کند.

خدمات قضایی ایالات متحده همچنین برای کمک به رسیدگی به پرونده های پس از دستگیری از اشکال دیگری از الگوریتم ها به نام "الگوریتم های ارزیابی خطر" استفاده می کند.

ابزارهای ارزیابی خطر یا ریسک برای انجام یک کار طراحی شده اند: جزئیات مشخصات متهم را در نظر می گیرند و میزان احتمال تکرار جرم را ارزیابی می کنند و با اعلام یک عدد، احتمال تکرار جرم را تخمین می زنند.

سپس یک قاضی این امتیاز و عوامل آن را در نظر می گیرد و در مورد اینکه چه نوع خدمات روانشناسی برای متهم مناسب است یا اینکه متهم باید در زندان نگه داشته شود و احکام صادره تا چه حد شدید باشد، تصمیم گیری می کند. هرچه این نمره کمتر باشد با متهم مهربان تر رفتار خواهد شد و هرچه بالاتر باشد، برعکس است.

در چین نیز قاضیان مبتنی بر هوش مصنوعی در حال تبدیل به واقعیت هستند. شهر پکن به عنوان اولین شهر در جهان، یک مرکز خدمات دادرسی مبتنی بر اینترنت را معرفی کرده است که دارای یک قاضی هوش مصنوعی برای برخی از خدمات است.

این قاضی موسوم به "شین هوا" (Xinhua) یک قاضی زن رباتیک دارای بدن، چهره، صدا و رفتارهایی است که از روی یکی از قضات زن در دادگستری پکن الگو گرفته شده است.

دادگاه اینترنتی پکن در بیانیه ای اعلام کرد: این قاضی مجازی در درجه اول برای پرونده های مشابه و تکراری مورد استفاده قرار می گیرد. بنابراین به جای صدور رای نهایی با رسیدگی به دادخواست ها و راهنمایی های آنلاین سر و کار دارد.

هدف این است که این دادگاه آنلاین روند رسیدگی به پرونده ها را برای شهروندان پکنی مؤثرتر کند.

به گفته "ژانگ ون" رئیس دادگاه پکن، ادغام هوش مصنوعی و رایانش ابری با سیستم خدمات دادرسی به مردم این امکان را می دهد تا از مزایای نوآوری های فناورانه در چین بهتر استفاده کنند.

همچنین از هوش مصنوعی در چین برای جستجو میان پیام ها، نظرات و سایر فعالیت های آنلاین متهم استفاده می شود تا به جمع آوری مدارک علیه وی کمک کند.

پلیس راهنمایی و رانندگی نیز در چین در حال استفاده از فناوری تشخیص چهره برای شناسایی و جریمه و محکوم کردن رانندگان متخلف است.

سایر نیروهای پلیس در بسیاری از نقاط جهان نیز از فناوری مشابه استفاده می کنند.

اما آیا هوش مصنوعی همیشه تصمیمات خوبی اتخاذ می کند؟ جواب این سؤال ساده نیست. در حالی که هوش مصنوعی می تواند تصمیم گیری کند، این بدان معنی نیست که لزوماً تصمیم جامع و درستی می گیرد.

بسیاری از سیستم های هوش مصنوعی و الگوریتم های پیش بینی کننده که از فناوری یادگیری ماشین استفاده می کنند، با استفاده از مجموعه داده های موجود یا سایر اطلاعات تاریخی موجود، آموزش می بینند.

اگرچه این روند به نظر یک رویکرد منطقی می رسد، اما به داده های عرضه شده و به خصوص به کیفیت آنها وابسته است.

یکی از کاربردهای اصلی فناوری یادگیری ماشینی و داده های بزرگ مانند این مورد، این است که برای شناسایی ارتباطات یا روابط و شباهت های ظاهری در مجموعه داده ها استفاده می شود. این می تواند منجر به برداشت مثبت نادرست در مورد داده های جرم شود و در واقع برای شناسایی دلایل اساسی جرم مفید نباشد. همانطور که یک قول معروف می گوید: ارتباط، علیت نیست.

اگر این خطای احتمالی به درستی تصحیح و اصلاح نشود، صدور رای یا حکم با الزام اجرای قانونی توسط هوش مصنوعی می تواند به سرعت به ایجاد چرخه ای مریض از شناسایی های کاذب یا مجازات های نامتناسب با جرم منجر شود. اما نباید از این نکته غافل شد که انسان ها نیز تصمیم گیرهای کاملی نیستند.

اگر مطالعات انجام شده در سال ۲۰۱۸ درست باشند، به نظر می رسد هوش مصنوعی می تواند در تشخیص مسائل حقوقی نسبت به انسان سریع تر و دقیق تر باشد. این بدان معنی است که می توان ادعا کرد که قطعاً باید از هوش مصنوعی در نقش های پشتیبانی حقوقی یا حداقل در بررسی سابقه قانونی افراد و پرونده ها استفاده شود.

همانطور که قبلاً دیده ایم، الگوریتم های پیشرفته هوش مصنوعی در حال حاضر برای کارهای خاص و جمع آوری داده ها در سراسر جهان استفاده می شوند. در واقع آنها در صورت استفاده در قوه قضائیه کارهای قانونی را برای قضات و وکلای انجام می دهند. اما آیا می توان از آنها برای جایگزینی کامل با انسان در سیستم قضایی استفاده کرد؟ دقیقاً مزایا و مضرات انجام این کار چیست؟

بسیاری ادعا می کنند که یک هوش مصنوعی باید بتواند هرگونه تعصب را در فرآیند تصمیم گیری نهایی کنار بگذارد و تصمیمات نهایی آن باید صرفاً براساس حقایق موجود و سابقه قانونی موجود باشد.

مطمئناً این موضوع در مورد قضات انسانی نیز صدق می کند، چرا که هر انسانی مستعد داشتن تعصب ناخودآگاه است.

قاضیان همچنین باید درباره مجازات متخلف تصمیم بگیرند. این تصمیمات می تواند از جریمه های جزئی یا اعطای وثیقه تا حبس طولانی مدت یا حتی مجازات اعدام در اقصی نقاط جهان متغیر باشد.

چنین تصمیماتی حداقل در تئوری مبتنی بر شدت جرم متهم و پیش بینی احتمال تکرار آن است. همانطور که اشاره شد در ایالات متحده اینجا جایی است که هوش مصنوعی و الگوریتم های پیش بینی کننده در حال حاضر برای کمک به روند تصمیم گیری قضایی مورد استفاده قرار می گیرند.

آیا هوش مصنوعی در کسوت قاضی، بی طرف خواهد بود؟

یکی از مزایای بارز استفاده از هوش مصنوعی یا الگوریتم های هوشمند برای تصمیم گیری این است که آنها احتمالاً نمی توانند تعصب داشته باشند یا از یک طرف دعوا جانبداری کنند. این امر باید آنها را برای تصمیمات قانونی تقریباً کامل جلوه دهد، زیرا این روند باید مبتنی بر شواهد باشد نه ذهنی، همانطور که برای قضات انسان هم وجود دارد.

در حال حاضر الگوریتم های هوش مصنوعی در این زمینه هنوز مناسب نیستند، چرا که هر الگوریتم یا هوش مصنوعی نیاز به یک انسان برای توسعه دارد و ممکن است تعصبات را از همتایان انسانی خود و از داده هایی که با آنها آموزش دیده یاد بگیرد و از آنها تقلید کند.

مسئله دیگر این است که چه کسی بر داوران و قضات هوش مصنوعی نظارت خواهد کرد؟ آیا می توان تصمیمات آنها را مورد اعتراض قرار داد؟ آیا قضات انسانی در تصمیم گیری ارجحیت دارند یا برعکس؟

اجلاس دولت های جهان که در سال ۲۰۱۸ برگزار شد، نتیجه گیری خنثی و جالبی در مورد این موضوع داشت مبنی بر اینکه: هنوز مشخص نیست که کدام یک از این فناوری ها ممکن است توسعه یابد و دولت ها و سیستم های قضایی مختلف چگونه بر کاربرد آنها نظارت می کنند.

در هر حال تا روزی که این فناوری به قاضی رفتارهای خوب و بد انسان تبدیل شود و مجازات های مناسبی تعیین کند، هنوز راه زیادی باقی مانده است.

سیستم های حقوقی در حال حاضر خدماتی را ارائه می دهند که می توانند توسط هوش مصنوعی بهبود یابند و در محاکمه ها از تجزیه و تحلیل داده های بهتری بهره مند شوند.

بنابراین در نهایت آیا هوش مصنوعی می تواند جایگزین متخصصان حقوقی یا در تصمیم گیری قانونی کارآمدتر باشد؟ به نظر می رسد پاسخ هم بله و هم خیر است. بله به این خاطر که می تواند نقش های حمایتی یا مشورتی مانند جمع آوری مدارک یا برآورد احتمال وقوع مجدد جرم داشته باشد. نه به این دلیل که فعلاً نمی توان از آن در تصمیم گیری نهایی و تعیین مجازات استفاده کرد.